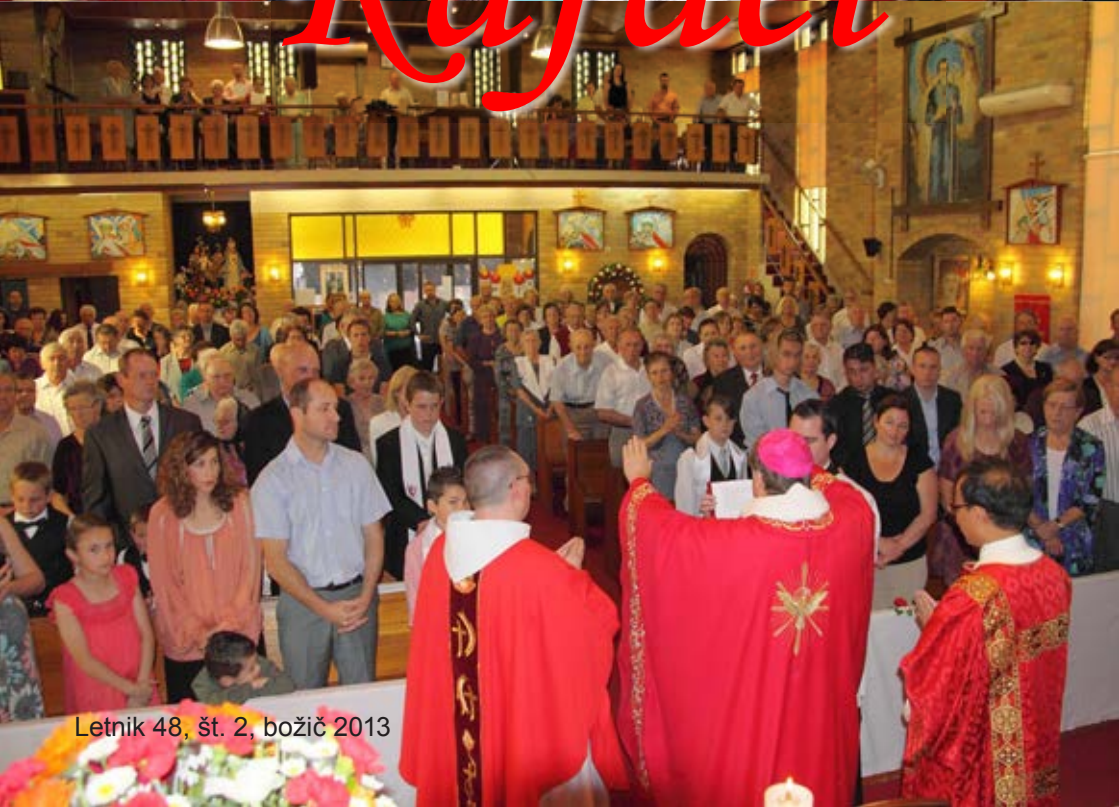

Rafael

**SLOVENSKO DUŠNO
PASTIRSTVO V AVSTRALIJI**

**SLOVENSKI MISIJON V
SYDNEYU:**

p. Darko Žnidaršič, OFM,
p. Valerijan Jenko, OFM, OAM
313 Merrylands, Road Merrylands NSW 2160
☎ (02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692
Email: darko@pacific.net.au
Email: valerian@pacific.net.au
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm>

**SLOVENSKI MISIJON V
MELBOURNŪ:**

p. mag. Ciril A. Božič, OFM, OAM
p. David Šrumpf OFM
19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.
☎ (03)9853 7787 Faximile (03)9853 6176;
Email: cirilb@bigpond.com; p.david@iol.net
Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.
Isti naslov za uredništvo »MISLI«
E-mail: misli@bigpond.com
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm>

**SLOVENSKI MISIJON V
ADELAIDI:**

Oskrbovan iz Melbourne.

Holy Family Slovenian Mission, 51 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007
☎ (08) 8121 3869, (08) 8346 9674
Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v Mel-
bourne - Kew na zgornje številke.
Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007
Email: slomission.adelaide@gmail.com
<http://www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm>

- 3 Papež malo drugače (g. Jernej Marenk)
- 5 Škof Baraga bliže oltarju
- 6 Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar in demokratične spremembe v Republiki Sloveniji (dr. France M. Dolinar)
- 11 Dogajanje v skupnosti: Vera za našo prihodnost – Faith in Our Future (p. Darko Žnidaršič)
- 14 40 let blagoslova cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu in 50 let delovanja p. Valerijana Jenka OFM OAM v Avstraliji (p. Darko Žnidaršič)
- 16 Srebrni jubilej prvih zaobljub p. Darka Žnidaršiča OFM (Martha Magajna)
- 18 Praznovanje v Wollongongu (p. Darko Žnidaršič)
- 20 »Sprejmi potrditev – dar Svetega Duha«
- 21 200 let podobe Marije Pomagaj na Brezjah (p. Robert Bahčič)
- 22 Misijonar Pedro Opeka v Merrylandsu (Vir: RO)
- 23 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 26 Rafaelova zgodba: Od postaje do postaje – 2. (g. Jožko Kragelj)
- 29 Advent in božič 2013
- 30 Dobra volja naj velja
- 31 Oglasi; Božično voščilo
- 32 Čestitka ob 60-letnici; Štefanovanje 2013

NASLOVNICA: Slovesno praznovanje 40-letnice blagoslova slovenske cerkve sv. Rafaela v Sydneyu – Merrylandsu, 13.10.2013. Sv. mašo je vodil naš škof msgr. dr. Anthony Fisher OP iz Parramatte. Slika zgoraj: darovajska procesija. Spodaj: Škof moli za naše birmance pred podelitvijo sv. birme.

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.
Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela, kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.
Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

RAFAEL je občasno glasilo slovenske cerkve sv. Rafaela in Sydneyu in dušnega pastirstva v NSW, ACT, WA in QLD.
Naslov 311-313 Merrylands Road, 2160 Merrylands NSW (vogal Warwick Rd.). **Poštne pošiljke na PO Box 280, Merrylands NSW 2160.** ☎ (02)9637 7147, (02)9682 5478 Faximile (02)9682 7692 Mobile 0419 236 783 (p. Valerijan), 0409 074-760 (p. Darko) E-mail darko@pacific.net.au; valerian@pacific.net.au

PAPEŽ FRANČIŠEK I., KI JE BIL IZVOLJEN LETOS 13. MARCA, JE PRVI PAPEŽ JEZUIT IN PRVI, KI PRIHAJA IZ LATINSKE AMERIKE. IME FRANČIŠEK POSTAVLJA V OSPREDJE PAPEŽEV EVAGELJSKI DUH BLIŽINE UBOGIM, NJEGOVO ISTOVETENJE S PREPROSTIMI LJUDMI IN NJEGOVO ZAVZETOST ZA PRENOVO CERKVE. IME FRANČIŠEK KAŽE NA VELIKEGA PRIČEVALCA EVANGELIJA. V TEM SE VIDI DUHOVNOST REDOVNIKA, KI ŽELI ŽIVETI EVANGELJSKE VREDNOTE IN JIH ZELO NARAVNO DELI Z DRUGIMI. OD TRENUTKA, KO SE JE POJAVIL PRED BOŽJIM LJUDSTVOM, VIDNO PRIČUJE O SVOJI PREPROSTOSTI, PONIŽNOSTI, PASTORALNI IZKUŠNJI IN GLOBOKI DUHOVNOSTI.

JORGE (JURIJ) MARIO BERGOGLIO je bil drugačen škof in kardinal. V Buenos Airesu, kjer je odraščal in prebil večino življenja, se je premikal z javnim prevozom ali peš, živel je v majhnem stanovanju in ne v nadškofijski rezidenci, pogosto si je kuhal sam. Obiskoval je barakarska naselja revežev, se zavzemal za odpravo revščine in nasprotoval bahavi Cerkvi. Pogosto je govoril, da mora Cerkev pokazati obraz Božjega usmiljenja.

Rodil se je 17.12.1936 v Buenos Airesu v družini, ki je bila po rodu iz Piemonta v Italiji, v Argentino pa se je preselila leta 1929. Jorge je bil četrti od petih otrok. Oče, ki je bil računovodja na železnici, se je odločil, da se bo družina povsem ukoreninila v Argentini in z otroki ni govoril italijansko. Z Jorgejem se je v italijanščini pogovarjala babica Rosa in tako se je naučil italijanskega jezika, ki ga, kot smo lahko razbrali iz prvega nagovora vernikom, govori dobro. Od tujih jezikov govori še nemško, tega jezika se je naučil na doktorskem študiju v Nemčiji.

Z očetom sta rada hodila na košarkarske tekme, z mamo sta poslušala opere in opero ima še vedno zelo rad. Bolj kot košarka pa ga, kot vsakega južnega Američana, zanima nogomet in sam je navijač moštva San Lorenzo. Jorge in bratje so se hitro naučili kuhati, kajti mama je bila po rojstvu petega otroka paralizirana. Otroci so kuhali po njenih navodilih.

Po končani osnovni šoli se je vpisal na srednjo kemijsko šolo in obenem delal, ker je oče želel, da se nauči pridnosti. Ko je pri enaindvajsetih letih vstopil v jezuitski noviciat, je oče to dobro sprejel, mama pa precej težje zaradi bojazni, da ga ne bo več videvala. Diplomiral je iz filozofije in teologije in bil posvečen v duhovnika leta 1969, ko je bil star 33 let. Blaženi papež Janez Pavel II. ga je leta 1992 imenoval za pomožnega škofa v Buenos Airesu, leta 1998 za nadškofa, leta 2001 pa za kardinala.

Kot nadškof v Buenos Airesu je odprl posebno telefonsko linijo samo za svoje duhovnike, da so ga lahko klicali v vsakem trenutku. Zavzemal se je za Cerkev, ki

bo blizu ljudem in njihovemu trpljenju. "Najslabše za Cerkev so njena posvetnost in člani, ki imajo pred očmi le lastno kariero." Razvijal je dialog z drugimi verstvi, še posebej z Judi in evangeličani, pa tudi z ateisti in agnostiki. Prizadeval si je za to, da bi duhovniki prevzeli skrb za prostitutke na ulicah Buenos Airesa. Javno je napadal uzakonitev istospolnih porok, vendar je govoril o spoštovanju vseh, tudi homoseksualcev. Kot profesor je zahteval od študentov, da berejo Jorgeja Luisa Borgesa, ki ga sam obožuje, poleg njega pa ima rad Dostojevskega, Danteja, Manzoniya, Shakespearja...

Papež Bergoglio je velik zagovornik družbene pravičnosti. Pravi: tako, kot se je komunizem izgubil v svojih nasprotjih, se bo zrušil tudi liberalizem. "Ne smemo se strinjati s pasivnim sprejemanjem tiranije gospodarstva."

Izbira njegovega imena spominja na skromnega sv. Frančiška Asiškega in sporoča, da se bo še naprej posvečal revnim. Tudi kot papež ohranja skromnost. Po izvolitvi za Kristusovega namestnika se v Dom sv. Marte, kjer so stanovali kardinali, ni odpeljal v limuzini, ki ga je čakala, ampak skupaj s kolegi kardinali v malem avtobusu. Vztrajal je, da bo sam poravnal hotelski račun. Ko mu je papežev ceremoniar nadškof msgr. Guido Marini prinesel verižico z zlatim križem, preden bo stopil pred vernike, mu je novi papež Frančišek odgovoril: "Dajte si ga sami okrog vratu, jaz bom obdržal tega železnega, ki sem ga dobil, ko sem postal škof." Nosil je preprost bel talar, brez slovitega rdečega papeškega ogrinjala. Zavrnil je tudi varnostnike z besedami, da ni nemočen.

Še nekaj nenavadnega se je zgodilo pri njegovem prvem srečanju z javnostjo. Ni razširil rok, kar je pogosto gesta vladarjev, ampak se je ljudem priklonil. Posebnost je tudi ta, da je prosil vernike za molitev, preden jim je podelil blagoslov. To je zelo pomenljivo dejanje.

Dan po izvolitvi je obiskal baziliko Marije Velike (S. Maria Maggiore). Papež Frančišek je na oltar Marijine kapele položil majhen šopek rož. Nekaj časa je v tišini molil kleče, nato še stoj.

Papež Frančišek bo Cerkev očistil madežev, ki včasih zatemnijo sijaj njenega obličja. Ljudem bo dal občutiti svojo bližino in bo Cerkev tako spet dom vseh in vsi se bodo lahko počutili razumljene in ljubljene v skupnosti - občestvu Cerkve.

Novi papež je s svojo prvo homilijo, ko je maševal za Cerkev, dal vtis jasnosti, prostoposti in tudi odločnosti svojega sporočila. Kardinalov ni naslovil "gospodje kardinali", ampak jih je imenoval "bratje kardinali". Izpostavil je Svetega Duha, ki je harmonija in tudi tisti, ki s svojimi darovi v Cerkvi ustvarja raznolikost. Spregovoril je o starosti in o modrosti kot daru starosti, ki jo moramo posredovati mladim.

"Naše življenje je hoja," je dejal v svoji prvi pridigi in spomnil na Izaijeve besede: "Pridite, hodimo v Gospodovi luči" (Iz 2,5). Opozoril je, da se zaustavimo, če ne hodimo. Vedno namreč moramo hoditi v Gospodovi navzočnosti, v luči našega Gospoda.

Papež Frančišek poudarja: "Ko hodimo brez križa, ko izpovedujemo Kristusa brez križa, nismo Gospodovi učenci: smo posvetni, smo duhovniki, redovniki, toda nismo Gospodovi učenci." Spodbuja nas, da bi vsi imeli pogum za hojo v Gospodovi navzočnosti, z Gospodovim križem, da bi gradili Cerkev na Gospodovi krvi, ki jo je pretil na križu, in da bi izpovedovali eno slavo: Kristusa križanega. "Samo tako bo Cerkev šla naprej."

Jernej Marenk, župnik, Vavta vas

ŠKOF BARAGA BLIŽE OLTARJU

Dobro leto in pol je že minilo, odkar je papež Benedikt XVI. sprejel v avdienco prefekta Kongregacije za zadeve svetnikov kardinala Angela Amata (10.5.2012) in dovolil objavo odlokov o junaških krepostih Božjega služabnika škofa Friderika Baraga, apostolskega misijonarja in škofa v Marquettu, MI, ZDA.

Friderik Baraga se je rodil v Mali vasi pri Dobrniču na Dolenjskem 29.6.1797. Študiral je pravo na Dunaju in nato bogoslovje v Ljubljani, kjer je bil posvečen v duhovnika 21.9.1823. Bil je kaplan v Šmartinu pri Kranju in v Metliki, odkoder je odšel v Ameriko, kjer je deloval med severnoameriški Indijanci plemen Ottawa in Očipva. Njegovo misijonsko področje je bilo veliko za skoraj 8 Slovenij. Velike razdalje je največkrat premagoval peš, pozimi s krpļami večkrat v snežnih viharjih, in s čolni po velikih jezerih. Učil se je jezikov domačinov, pisal knjige, učil Indijance raznih ročnih spretnosti, kmetijstva in obrti in se vztrajno boril proti razvadam, zlasti pijančevanju. Med njegovimi knjigami je zelo znan Očipvejsko-angleški slovar, ki ga je sestavil. Kopijo tega slovarja je pred leti odkril v knjižnici v New Yorku naš pater Bertrand Kotnik, koroški rojak iz Rožeka.

Baraga je kasneje postal apostolski vikar vikariata Sault Ste. Marie (Slap sv. Marije). Leta 1853 je bil vikariat povzdignjen v škofijo in Friderik Baraga imenovan za prvega škofa. Škofovsko posvečenje je prejel 1.11.1853 v Cincinnati, OH. Po 13 letih je prenesel sedež škofije v Marquette, kjer je deloval do svoje smrti 19.1.1868. Njegova naslednika sta bila prav tako Slovenca, najprej

msgr. Ignacij Mrak, ki je vodil škofijo od 1868 do 1878, za njim pa msgr. Janez Vrtin od 1878 do 1899, ki je zelo razgibal škofijo, zgradil novo katedralo in pospeševal katoliške šole.

Že kmalu po Baragovi smrti so si škofje, duhovniki in verniki prizadevali za njegovo beatifikacijo. Leta 1930 so ustanovili Bishop Baraga Association (www.bishopbaraga.org/association.htm). Škofijski postopek za razglasitev za blaženega so začeli v Škofiji Marquette leta 1952 in ga sedaj nadaljujejo na Kongregaciji za zadeve svetnikov v Rimu. Potrebno je le še priznanje čudeža na njegovo priprošnjo.

Tiskovni urad Slovenske škofovske konference je 16.3.2010 uradno sporočil, da je Škofija Marquette uvedla preiskavo o domnevnem čudežnem ozdravljenju na priprošnjo Božjega služabnika škofa Friderika Baraga. Če se čudež izkaže za pristnega, je to odločilen korak naprej k razglasitvi škofa Baraga za blaženega.

Čudež naj bi doživel pacient, ki je imel tumor na jetrih, kar so potrdili zdravniki z več preiskavami, magnetno resonanco in ultrazvokom. Pacientova družina in krajevni župnik so molili za njegovo ozdravljenje na priprošnjo škofa Baraga in tudi položili Baragovo štolo na bolnikov trebuh. Bolečina je popustila, pri preiskovalni operaciji pa zdravniki niso več našli sledov tumorja.

Škofija Marquette je ustanovila posebno preiskovalno komisijo, ki bo preiskala domnevni čudež. Čudež bo veljal, če znanost ne bo mogla razložiti ozdravljenja in če bo ozdravljenje res mogoče pripisati priprošnji škofa Baraga. Če bo priprošnja škofa Baraga obveljala kot najverjetnejši razlog ozdravljenja, bo v postopku pridobljen

LJUBLJANSKI NADŠKOF DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR IN DEMOKRATIČNE SPREMEMBE V REPUBLIKI SLOVENIJI

“Cerkev, tako njeno vodstvo, kakor verni kristjani, se iz zvestobe svojemu zgodovinskemu poslanstvu zavzema za popolno enakopravnost, svobodo in samostojnost Republike Slovenije. Prizadeva si, da bi politično rešitev dosegli na miren način v odprtem dialogu brez pristranosti in kakršnegakoli nasilja... Naša iskrena želja je, da bi vsi odgovorni politiki v javnosti nastopali enotno in edino v skrbi za prihodnost Republike Slovenije in slovenskega naroda brez vsakih sebičnih interesov,” so 11. decembra 1990 zapisali slovenski škofje v Izjavi o plebiscitu, ki jo je v njihovem imenu podpisal ljubljanski nadškof in slovenski metropolit msgr. dr. Alojzij Šuštar.

Navedena izjava posrečeno povzema nadškofov odnos do slovenstva in politike, ki jo je pomagal sooblikovati v prelomnem času slovenske zgodovine. Slovenci imamo neodtujljivo pravico, da kot enakopraven politični subjekt živimo v svobodni in neodvisni državi. Ta cilj je mogoče doseči brez uporabe sile, če na obeh straneh obstaja volja, da v skrbi za skupni blagor nastajajoče domovine drug drugemu prisluhnemo, in sicer iskreno, brez predsodkov in brez sebičnih interesov posameznikov.

Za razglasitev Baraga za svetnika je potreben še en čudež, ki gre skozi enak postopek preverjanja in ocenjevanja kot pri razglasitvi za blaženega. Friderik Baraga bi potem z razglasitvijo za svetnika postal zgled krščanskega življenja in bi ga javno častila vsa Cerkev.

(Prim. www.katoliska-cerkev.si)

To, kar so se takrat mnogim zdele utopične sanje, je v nadškofu dozorelo na podlagi dolgoletnih izkušenj v večnacionalni in multireligiozni družbi švicarske konfederacije, ki takšen dialog omogoča, ki blaginjo skupne domovine postavlja pred sebične interese posameznikov in spoštuje temeljne

etične vrednote tudi v politiki.

Ob praznovanju slovenske samostojnosti želimo posebej izpostaviti nadškofovo vlogo v procesu demokratičnih sprememb v Sloveniji, njenem osamosvajanju in mednarodnem priznanju kot samostojne in neodvisne države. Njemu gre v veliki meri zasluga, da je bila svetovna javnost korektno obveščena o demokratičnih spremembah in poteku osamosvajanja Slovenije. Večina postopkov za mednarodno priznanje Slovenije kot samostojne in neodvisne države je v tujini stekla prav na njegovo pobudo.

Nadškof, navajen švicarske demokracije in urejenega poslovanja državnih organov v Švici, se je od prvega dne, ko je prevzel ljubljansko nadškofijo, zavzel za dialog z državnimi oblastmi. Bil pa je neprijetno presenečen, da dana beseda tudi na najvišjih nivojih oblasti v Sloveniji nič ne velja. Motila so ga izmikanja in nejasne obljube, ki niso pomenile ničesar. Nadškofova neposredna in jasna vprašanja o urejanju odnosov med družbo in Cerkvijo ter njegovo odločno zavzemanje za spoštovanje človekovih in ustavnih pravic je spravilo slovensko politično in partijsko oblast v veliko zadrego. "Cerkev ne potrebuje privilegijev," je v številnih pogovorih s predstavniki oblasti na različnih nivojih poudarjal nadškof Šuštar, "želi si le v okviru veljavnega pravnega reda v Republiki Sloveniji zagotoviti neovirano izpolnjevanje svojega poslanstva." Za državno in partijsko oblast je bilo zlasti neprijetno javno postavljeno vprašanje, kaj pravzaprav pomenijo "dobri medsebojni odnosi", ki jih je osrednja slovenska oblast tako rada izpostavljala v javnosti, istočasno pa v navodilih policiji vse do razpada skupne države (Jugoslavije) Cerkev in njene predstavnike

še vedno obravnavala kot "svojega največjega notranjega sovražnika" in jih temu primerno tudi nadzirala.

Nadškof je bil kljub številnim razočaranjem vztrajen in potrpežljiv. Najbolj žgoče probleme, ki so po nadškofovem mnenju zahtevali takojšnje reševanje, je 16. marca 1981 v pisni obliki posredoval predsedniku Komisije za odnose z verskimi skupnostmi Dušanu Šinigoju. Med drugim je posebej izpostavil problem oskrbe bolnikov in invalidov po bolnišnicah, oskrbovancev v domovih za ostarele ter jetnikov v zaporih; upoštevanje verskih izrazov in praznikov v javnem življenju in v sredstvih družbenega obveščanja; socialno in karitativno delovanje Cerkve; proticerkveno in protikrščansko vzgojo v šoli, problem celodnevne šole, oteževanje verouka z različnimi prireditvami in ideološko totalitarnost.

Kot odločen zagovornik doslednega spoštovanja človekovih pravic na vseh področjih se je nadškof aktivno vključil v proces demokratičnih sprememb v takratni Socialistični republiki Sloveniji. Blizu mu je bila odločitev Slovenije za samostojno in neodvisno državo, vendar je skrbno pazil, da se Cerkev ne bi vpletla v dnevno politiko. Ob prvih demokratičnih volitvah po drugi svetovni vojni je Slovenska pokrajinska škofovska konferenca na pobudo nadškofa Šuštarja v posebni izjavi 26. marca 1990 med drugim zapisala: "*Volitve, ki so pred nami, so najpomembnejši politični trenutek naše poveljne zgodovine... Prihodnost naše domovine je torej v veliki meri položena v naše roke. Iz tega sledi, da so te volitve naša državljanska in moralna dolžnost. Z njimi v veliki meri odločamo o svoji prihodnosti. Sedanje*

volitve so preizkus našega poguma, naše državljanske in narodne zavesti... Prav je, da zaupamo oblast tistim, ki jim ne gre za osebno uveljavitev in kariero, temveč za pravičnost, svobodo in vesetransko blaginjo."

Referendum o samostojnosti Slovenije je bil tudi za Slovensko pokrajinsko škofovsko konferenco "najpomembnejše in najodločnejše dejanje v zgodovini slovenskega naroda". Ko je avstrijski novinar nadškofa opozoril na ostre reakcije iz Beograda, ki je grozil z nasilno pokoritvijo Slovenije, je nadškof kljub vidni zaskrbljenosti mirno odgovoril: "Čeprav se zdi danes dialog nemogoč, nam na koncu ne preostane drugega kot začeti znova."

V izjavi Slovenske pokrajinske škofovske konference, datirane na dan razglasitve samostojnosti Slovenije (25. junija 1991), so škofje posebej izpostavili moralno upravičenost razglasitve, ki so jo Slovenci prepričljivo izrazili na plebiscitu decembra leta 1990. "Dejanje osamosvojitve," so zapisali škofje v svoji izjavi, "ni naperjeno proti nikomur. Naš narod se ne osamosvaja zato, da bi prekinil sožitje in sodelovanje z drugimi narodi, temveč zato, da bi bilo to sožitje enakopravno in pravično, s tem pa tudi trajno... Katoliška Cerkev je solidarna z narodom, ki stopa na samostojno pot. Pozivamo vse ljudi dobre volje, da se med seboj spoštujejo in delajo za skupen blagor." - Na slavnostni prireditvi pred parlamentom na dan razglasitve slovenske samostojnosti je nadškof Šuštar slovesno blagoslovil lipo kot simbol slovenstva. Da pa politični akt osamosvojitve Slovenije ni prinesel tudi osvoboditve miselnih ideoloških spon, je nazorno pokazal visoki slovenski politik, ki je ob nadškofovem blagoslovu ukazal izklopiti mikrofoni,

"da nadškofova beseda ne bi zmotila slavnostnega razpoloženja navzočih."

So pa slavnostno vzdušje dneva samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije že v nočnih urah zmotili tanki Jugoslovanske armade, ki je hotela nasilno pokoriti Slovenijo. Nadškof kar ni mogel verjeti, da je jugoslovanska vojska posegla po sili in je o vojaških aktivnostih nemudoma obvestil vse predsednike evropskih škofovskih škofovskih konferenc, svoje prijatelje iz javnega in političnega življenja v Švici ter številne prijatelje in znance po svetu. 27. junija 1991 je poslal telegram papežu Janezu Pavlu II. s prošnjo "za očetovsko besedo poguma in moči... zelo bi bili hvaležni za Vaše očetovsko povabilo k pravičnosti in miru ter prenehanju prelivanja krvi," je zapisal nadškof v telegramu svetemu očetu. Na nadškofovo prošnjo je papež 29. junija 1991 poslal telegrame predsedniku predsedstva Jugoslavije Anteju Markoviću ter predsednikoma Milanu Kučanu in Franju Tuđmanu. V njih je izrazil svojo prizadetost zaradi vojaškega konflikta. "Dvigujem svoj glas, da prosim za končanje nasilja in vzpostavitev dialoga med prizadetimi stranmi," je zapisal papež v telegramu predsedniku Markoviću. "Pravice in upravičena pričakovanja slovenskega in hrvaškega naroda ni mogoče in se ne sme zadušiti s silo," je poudaril sveti oče tudi v nagovoru pred nedeljsko opoldansko molitvijo na Trgu sv. Petra v Rimu. Papež se je zavzel za pravično rešitev konflikta. To je edina pot, ki zagotavlja mir in bratsko sožitje. Papež je izrazil povezanost z ljubljenima narodoma Hrvaške in Slovenije in izrazil sožalje sorodnikom padlih in ranjenih.

Telegrami podpore in solidarnosti so začeli prihajati praktično z vsega sveta. Najdragocenejši je bil vsekakor

telegram podpore papeža Janeza Pavla II. Nekdanji predsednik Švice Kurt Furgler se je takoj povezal z evropskimi ustanovami v Bruslju, Strassbourgu in Luxembourg in bistveno vplival, da je Evropska skupnost 28. junija 1991 poslala tri ministre na pogovor v Beograd in Zagreb o mirni rešitvi krize. Za vse izraze solidarnosti se je nadškof še isti dan zahvalil v televizijskem intervjuju na TV Slovenija, zvečer pa ljubljanski stolnici opravil mašo zadušnico za žrtve vojne v Sloveniji.

Še pred sprejetjem brionske deklaracije, ki je 7. julija 1991 končala vojaške aktivnosti Jugoslovanske armade in za tri mesece zamrznila proces osamosvajanja Slovenije in Hrvaške, je nadškof 30. junija ponovno poslal nujen poziv vsem škofovskim konferencam v Evropi in vsem katoliškim organizacijam, naj okrepijo svoja prizadevanja za prenehanje vojaške agresije in okupacije Slovenije. Slovenija je razglasila svojo neodvisnost zato, da bi zavarovala svojo demokracijo. Nadškof Šuštar je očital vojski, da ne spoštuje mednarodnih konvencij in posebej ne pravice narodov do samoodločbe. "Zato Vas prosimo," je zapisal v svojem pozivu, "da si pri svojih vladah prizadevate

za priznanje Slovenije kot neodvisne države. Takojšnje priznanje Slovenije bo najučinkovitejše sredstvo za obrambo demokracije."

Dne 4. julija je v papeževem pismu kardinal Angelo Sodano sporočil nadškofu, da je papež solidaren s Slovenijo, in vse odgovorne nujno pozval, naj takoj prenehajo z nasiljem. Pravično rešitev za zakonite težnje slovenskega naroda je mogoče najti le s pogovori. Nadškof se je papežu zahvalil še isti dan, v intervjuju za nemško tiskovno agencijo pa je ponovno pozval vlade evropskih držav k čimprejšnjemu mednarodnemu priznanju Slovenije.

Pozivu so se prvi odzvali poslanci evropskega parlamenta. Dne 6. julija 1991 so nadškofa obiskali predsednik medparlamentarne delegacije za Srednjo in Vzhodno Evropo dr. Otto Habsburg, podpredsednica delegacije Doris Pack in poslanca Pavlos Sarlis in Are Ooslander, da bi se na kraju samem prepričali o nastalih razmerah v Sloveniji. Istega dne je papež Janez Pavel II. v telegramu nadškofu Šuštarju zapisal, da je blizu vsem, ki objokujejo svoje mrtve in ranjene in živijo v bolečini in strahu. "Še enkrat ponavljam," je zapisal papež v svojem telegramu, "da ni mogoče s silo preprečiti upravičenih teženj Slovenije po pravični rešitvi krize. Apeliram na oblastnike vseh republik, naj uporabijo razum." V mesecu juliju so nadškofa obiskale številne delegacije, ki so želele dati podporo nadškofu in slovenskemu narodu v celoti na njegovi poti k samostojnosti in demokracije. Papežev odposlanec kardinal Jean-Louis Tauran pa je nadškofu zagotovil, da si Sveti sedež prizadeva za spoštovanje pravic vseh narodov Jugoslavije, ki so se svobodno in demokratično odločili za samostojnost.

Papež zato odločno nasprotuje vsakršni uporabi sile. Sveti oče je v preteklih mesecih večkrat apeliral na odgovorne, naj priznajo legitimne pravice narodov in rešujejo probleme brez uporabe sile. Za priznanje Slovenije se je Sveti Sedež odločno zavzel pri Evropski skupnosti, na zasedanju Konference o evropski varnosti in sodelovanju v Pragi in na zborovanju o narodnih manjšinah 27. julija 1991 v Ženevi. 13. januarja 1992 je Sveti sedež, ki je od samega začetka podprl Slovenijo ter se intenzivno zavzemal za mirno rešitev krize in mednarodno priznanje Slovenije in Hrvaške, obe državi tudi uradno priznal kot samostojni in neodvisni. V izjavi za javnost je nadškof Šuštar of tem dogodku poudaril:

“Hvaležni smo papežu Janezu Pavlu II., ki se je že ob napadu na Slovenijo 27. junija 1991 izredno zavzel za spoštovanje človekovih pravic, za mir, svobodo in enakopravnost Slovenije. Moralna avtoriteta sicer majhne vatikanske države je v svetu izredno velika. Prepričani smo, da bo vatikansko mednarodno priznanje samostojne države Slovenije imelo močan vpliv na druge države.”

Napoved nadškofa Šuštarja se je uresničila. Dva dni za Svetim sedežem so Slovenijo priznale Avstralija in države Evropske skupnosti, nato pa se je utrgal pravi plaz priznanj. V skupni izjavi Slovenske pokrajinske škofovske konference so škofje med drugim zapisali: “Z doseženim mednarodnim priznanjem smo obrnili stran narodove zgodovine. Pred nami je zelo zahtevna prihodnost. Od nas terja medsebojno spoštovanje, kulturni dialog, odprtost in razumevanje, slogo in pošteno sodelovanje. Mednarodno priznana slovenska država bo imela svoj pomen predvsem tedaj, če bo

pospeševala ne le svoje gospodarsko in politično uveljavljanje, temveč tudi duhovno blaginjo, kulturni, moralni in verski napredek vseh naših državljanov. Zato si hočemo prizadevati tudi v prihodnje. K temu delu v suvereni državi Sloveniji vabimo vse katoliške vernike in vse druge sodržavljanke v zaupanju v Božjo pomoč.”

Žal je ta ideja slovenskih škofov, izražena v skupni izjavi, ki jo je podpisal nadškof metropolit dr. Alojzij Šuštar, vse do danes ostala neuresničena. Slovencem je bilo očitno lažje doseči samostojno in mednarodno priznano državo, kot uveljaviti medsebojno spoštovanje in kulturni dialog, odprtost in razumevanje, slogo in pošteno sodelovanje.

dr. France Martin Dolinar

Gospod nadškof dr. Alojzij Šuštar je maševal pri Sv. Rafaelu 30.1.1983 ob 10-letnici blagoslova cerkve sv. Rafaela in blagoslovil našo dvorano

— 80 83 —

DOGAJANJE V SKUPNOSTI: VERA ZA NAŠO PRIHODNOST FAITH IN OUR FUTURE

SYDNEY - MERRYLANDS, 1.6.2013

V prejšnjem Rafaelu smo objavili pismo našega škofa v Parramatti msgr. dr. Anthonyja Fisherja OP "FAITH IN OUR FUTURE" - "VERA ZA NAŠO PRIHODNOST", s katerim smo bili povabljeni k sodelovanju pri oblikovanju pastoralnega načrta za naslednjih 5 let v Škofiji Parramatta, kamor spada naš Merrylands.

Čas za vprašanja in predloge je bil res kratek, tudi zato, ker je bila velika noč zgodaj, takoj po veliki noči sem bil urednik službeno v Sloveniji. Načrtovani datum smo prestavili še za teden dni, na soboto, 1.6.

Na srečanju nas je bilo samo 5 (pet): Klara Brcar, Danica Petrič, Tanja Smrdel in patra Darko in Valerijan. V pogovoru, ki je bil prav prijeten, smo ugotovili naslednje:

a) Občutna je razlika med avstralskimi župnijami in etničnimi skupnostmi. Med etničnimi skupnostmi stanje ni povsod enako: nekatere imajo lastne cerkve, dvorane, prostore, druge gostujejo v avstralskih župnijah in pripravljajo bogoslužja in prireditve občasno.

b) Glavna težava je, da nismo povsem izenačeni z rednimi avstralskimi župnijami, tudi nimamo katoliških šol ali drugih ustanov, zato ni vedno in povsod tako živega sodelovanja, ali pa prihaja kdaj do nesoglasij. Otroci obiskujejo katoliške šole, vključeni so v krajevne župnije in zato težje sodelujejo v naših skupnostih. Še večja težava je ta, da imajo veliko športnih in drugih dejavnosti ravno ob nedeljah - za nedeljo se moramo tudi v avstralski družbi bolj zavzeti že zato, ker je družinski dan, dan počitka in Gospodov dan!

c) Druga glavna težava je ta, ker so naši ljudje večinoma starejši, mladi pa doživljajo Cerkev drugače. Kljub lepim doživetjem, uspehom, skupinam, prireditvam, ki smo jih imeli v štirih desetletjih Merrylandsa, opažamo, da smo za mlajše generacije naredili marsikaj premalo ali nič. Žal so pogosta nesoglasja tudi med starejšimi člani našega občestva, zaradi katerih se mladi prav tako oddaljujejo.

d) Sodelovanje s Škofijo Parramatta bi bilo lahko prav tako boljše, vendar naši ljudje živijo tudi v drugih škofijah in župnijah, kar moramo upoštevati.

e) Zanimivo je, ko si izmenjamo doživetja, izkušnje in tudi naše občestvo je še vedno živahno, kljub temu, da se staramo, da je mladih vedno manj in da vedno težje dobimo sodelavce. Še težje je za kake skupine. Najbolj dejavne so: molitvena skupina Srca Jezusovega, pevska zbor, dve delovni skupini, ki poskrbita za kuhinjo in postrežbo. Nekatere pa mirujejo: Frančiškov svetni red, Kolpingova družina, Igralska družina... Zelo bi potrebovali pastoralnega sodelavca ali sodelavko, ki bi bil(a) stalno navzoč(a) za delo in pomoč na našem misijonu. P. Valerijan je uspešno okrevljal po operaciji, vendar bo vse bolj potreboval pomoč. Dodatnega patra ne moremo dobiti, ker nas je premalo tudi v Sloveniji.

f) Naše bogoslužje: Pri naših Božjih službah naj bo vedno nekaj tudi v angleščini. Trudimo se, kolikor se moremo, vendar je glavna težava ta, da mnogi še vedno ne znajo molitev ali odgovorov pri sv. mašah ali obredih, tudi za "Oče naš" ne odprejo ust, ko bi pričakovali, da ga vsaj znajo. Mesečna družinska sv.

maša vsako 4. nedeljo v mesecu je zadnja leta slabo obiskana, v zimskem času smo dvakrat obhajali bogoslužje slovensko, ker mladih (oz. družin) skorajda ni bilo, pa so bile počitnice že pri kraju. - Zelo bi potrebovali liturgični tečaj ali srečanja, tudi seminar za bralce beril.

g) Sodelovanje v medijih: Že oba prejšnja papeža bl. Janez Pavel II. in Benedikt XVI. nas spodbujata, da oznanjamo evangelij tudi v novejših sredstvih obveščanja. Novo poglavje, izziv in previdnost so za nas elektronski in digitalni mediji, spletne strani in omrežja Facebook, Twitter, Google idr., saj se predvsem mladim približamo tako, žal pogosto na škodo osebnih stikov, ki jih je vse manj ali so površni. Tukaj bo žetev še velika in dela prav tako na oznanjevalnem, karitativnem področju in na drugih področjih življenja Cerkve. - Glavni problem v zadnjem času je sprememba ure slovenskega programa na Radiu SBS in prehod na digitalno tehniko. Od aprila imamo namesto dveh ur ob torkih in nedeljah program ob petkih ob 5.00 popoldne, kar mnogim ne ustreza, ne samo starejšim, tudi mlajšim, ko se npr. vračajo iz služb v prometnih konicah. Naš bivši častni generalni konzul g. Alfred Brežnik je napisal direktorju programa SBS protestno pismo z obrazložitvijo, vendar je bil zelo razočaran nad odgovorom, ki ga je dobil, pa še polno neresnic je notri. (Direktor programa piše, da so se posvetovali z našimi organizacijami, pa s Slovaškim društvom /mi nismo Slovaki, ampak Slovenci!/ in s Slovenskim verskim središčem sv. Rafaela v Melbournu (slovenski misijon sv. Rafaela je pri nas v Sydneyu, ne v Melbournu!). – Popolna zmešnjava in popolna laž, saj se niso posvetovali z nikomer! In to naj bo zahvala tistim, ki so pomagali postaviti na noge etnični program in oddaje?!)

h) Razno: Na pobudo Olge Konda in Jenny Stariha in drugih naših kuharic smo v zimskem času vsako prvo nedeljo v mesecu pripravili juho ali topel obrok, ki ste si ga rojaki lahko odnesli domov. Po treh mesecih so naše pridne kuharice in pomočnice enako poskrbele za kosilo za očetovski dan. Pobude in okrepcila smo zelo veseli, Bog lonaj! - Naši delovni skupini, kljub temu, da sta strnjeni in okrepljeni, še vedno potrebujeta nove pridne roke, kar smo ugotovili na sestanku pastoralnega sveta 8.9., ob našem žeganju 29.9. in ob praznovanju 40-letnice blagoslova cerkve sv. Rafaela, ki smo jo praznovali v nedeljo, 13.10. Zato ta mali - veliki oglas velja naprej. - Za obisk Marije romarice na domovih se rojaki niso odločili, predvsem iz varnostnih in osebnih razlogov.

Sestanek smo začeli ob 11.00 dopoldne in ga sklenili ob 12.30 popoldne.

Our plenary meeting “Faith in Our Future” towards the diocesan pastoral plan in the Diocese of Parramatta is an invitation to us, too, not only to be involved in this pastoral plan, but also what to suggest or improve within our communities, for we are living and working in various Dioceses and Parishes.

In our discuss on Saturday, 1.6.2013, we found out the following facts: There are somewhere sensible differences between parishes and ethnic communities. Children vs. youth attending the Catholic Schools are obligated to be involved there or in the local parishes, but also they have many activities, sports etc. right on Saturdays and Sundays, so they are not able to actively participate

in our activities or Sunday Masses. The migrant chaplaincies mostly don't have own ethnic or catholic schools, so the parish life is quite different in some ways.

b) Also among the ethnic communities there are big differences. Some of them have own premises, churches, chapels, halls, but some of them not, so they are hosting in Australian parishes or churches.

c) On seeing our elder and the youth population, the youth have different experience of living faith and the Gospel than the elder generations. Though we have had many activities, events, "Slomškova šola", we still missed many things and young people in our communities and societies. Also we cannot avoid disagreements among us, of which the youth people leave us, not only when they have grown.

d) Another main problem is that our people are ageing and many of them are living their Christian life and faith with the tradition and with the image of the priest in the past - "the priest did everything". But we have still people who like to cooperate, work voluntarily, read the Word of the Lord and prayers. Some of us are active in Our Sacred Heart Prayer Group, Drama Group, working groups or other events, like mother and father days, St. Nicholas' feast in Advent, serving at the Masses or reading.

e) On seeing the co-operators or more active members, there is our main goal to involve more helpers on volunteers. But the youth populations decrease. There are also some of more active people involved in many groups or project, but most of others not. Some of people come to us just in some cases, when they need something, and that's it. There is still a big harvest for some outreached people in our pastoral work and life, in many ways, not only at the christenings, weddings, funerals or Solemnities, where we mostly reach these people, say welcome and create or renew the contacts.

g) About our liturgy: Every month we have one Sunday a Family Mass in English, but youth population is less present, so bilingual celebrations are much better. For some solemnities and for the funeral masses some of people ask us to have liturgy or some prayers in English, but we do those not at all, the main problem is that many of people don't open the mouths, when we say prayers in English. Also we need liturgical course and education, exactly for the readers.

f) Finally, we discussed of our media. The new century and millenium is a period of electronic media. We advertise our programs, events, announcements on SBS radio. Along that, we may not forget the Websites and Network - Facebook, Twitter, Google + and others, but we have to use them with reasonable and moderate use. There especially we have another big harvest, as we discover in pastoral ministry of our people and we altogether need more education here.

p. Darko Žnidaršič OFM

40 let blagoslova cerkve sv. Rafaela v Merrylandsu in 50 let delovanja patra Valerijana Jenka OFM OAM v Avstraliji

Letos 14. januarja je minilo 40 let, odkar je bila blagoslovljena naša cerkev sv. Rafaela v Merrylandsu, 23. oktobra pa je p. Valerijan srečal še enega Abrahama - izpolnilo se je 50 let njegovega prihoda ter molitve in dela med nami. Ker so (smo) januarja pri nas na počitnicah in dopustih, smo se že lani odločili, da proslavimo jubileja skupaj v oktobru ali ob drugem primernem času. Priglasili so se tudi nekateri kandidati za pripravo na birmo.

P. Darko je 25. septembra praznoval srebrni jubilej prvih zaobljub v frančiškanskem redu. Naš škof ordinarij msgr. dr. Anthony Fisher OP (dominikanec) iz Parramatte pa je obeležil 10-letnico škofovske službe. Vse te jubileje smo praznovali s slovesno sv. mašo **v nedeljo, 13. oktobra 2013, na Fatimski dan**. Papež Frančišek je isti dan posvetil Cerkev in svet Marijinemu brezmadežnemu Srcu, tako je ta dan, ki ga je naredil Gospod, še bolj pomenljiv.

Slovesne svete maše, pri kateri je prepeval naš mešani cerkveni pevski zbor, se je udeležilo kakih 300 ljudi. S škofom sva somaševala p. Darko in p. Valerijan, asistirala sta diakon Joseph Ledang, ter škofov tajnik stolni kaplan g. Andrew Bass. Škof Anthony je podelil zakrament sv. birme štirim našim birmancem: Owenu Kocipru, Delti McAnulty, Ethanu McAnultyju in Richardu Slatinšku. Birmance je pripravljala katehistinja Klara Brcar. Ob koncu sv. maše so se birmanci in starši zahvalili, vsi skupaj pa smo pred sklepnim blagoslovom zapeli zahvalno pesem za naše jubileje. Oltar so okrasile Sonja Fisher, Vesna Lukežič Poč, ki je izdelala številko 40 iz rdečih nageljnov ter venec na spominsko ploščo, in Evelyn Slatinšek, ki je sešila čudovite rdeče zastavice - "banners" z napisi - darovi Svetega Duha.

Po sv. maši smo se zbrali h kosilu v naši dvorani. Kosilo je pripravljala delovna skupina A (prejšnja 1. in 3. delovna skupina), pomagali so še drugi rojaki. Pri kosilu se nam je pridružil tudi sosed kaplan p. Damian Mosakowski, pavlinec iz sosednje krajevne župnije sv. Marjete Alakok (St. Margaret Mary) v Merrylandsu. Škof Anthony se je posebej zahvalil vsem nam in zaželel obilo blagoslova in uspehov danes in naprej. Za konec ni manjkala okusna torta kot krona naših jubilejev. Bog povrni tudi gospodinjam za Vaše dobrote in vsem pridnim rojakom za Vaše delo, molitev, skrb in da je bilo naše praznovanje nepozabno!

Isti dan zvečer sva šla z gospodom škofom na duhovne vaje v St. Joseph's Centre, Baulkham Hills. Med duhovnimi vajami se je v četrtek, 17.10. popoldne po močnem vetru nenadoma stemnilo, saj so se nedaleč od nas, v Springwoodu, razbesneli znani hudi požari, ki so divjali tudi drugod, na Central Coast-u in South Coast-u, na Blue Mountains in ob cesti Picton Road proti Wollongongu.

p. Darko Žnidaršič

Zahvalna sv. maša 13.10.2013 pri Sv. Rafaelu ob naših jubilejih

Katehistinja Klara Brčar in škof dr. Anthony Fisher

Pri oltarju: p. Valerijan Jenko, diakon Joseph Ledang, škof dr. Anthony Fisher, g. Andrew Bass in p. Darko Žnidaršič

Sonja Fisher in Evelyn Slatinšek

Mešani cerkveni pevski zbor je navdušil

SREBRNI JUBILEJ PRVIH REDOVNIH ZAUBLJUB

Patra Darko Žnidaršiča OFM

P. Darko Žnidaršič je 25. septembra letos obhajal 25-letnico prvih redovnih zaobljub v frančiškanskem redu. Prihodnje leto bo praznoval 20-letnico mašniškega posvečenja (29.6.1994) in nove maše, ki jo je daroval v domačem Trziču 10.7.1994. Doslej je deloval v Novem mestu pri Sv. Lenartu (Kloster), na Brezjah, v Mošnjah, kjer je bil župnik, in pri Novi Štifti pri Ribnici. Novembra in decembra 2000 je prvič obiskal Avstralijo in takrat so ga naši patri in rojaki že navduševali, naj pride med nas. Res je prišel pred osmimi leti k nam v Sydney (17.11.2005) in prevzel vodstvo našega Slovenskega misijona in cerkve sv. Rafaela. Slovensko občestvo ga je pričakalo in pozdravilo s cvetjem in veseljem na sydneyskem letališču in potem v naši cerkvi pri nedeljskem bogoslužju.

Na začetku se ni lahko privaditi na drugačne razmere v novem svetu. Duhovnik med Slovenci po svetu ni samo duhovnik in kdaj družinski svetovalec, temveč mora pogosto poskrbeti še za kaj drugega, svetovati in pomagati soljudem v najrazličnejših zadevah. Patri pogosto pomagajo izpolnjevati obrazce ali račune. Povezujejo se seveda z drugimi duhovniki, župnijami in skupnostmi, včasih tudi obhajajo bogoslužja zanje. Spreminjajo se potrebe slovenskega občestva. Včasih je bilo pri nas veliko porok in krstov, danes pa je vse več obiskov bolnikov in ostarelih ter pogrebov pokojnih. Patrom seveda pomagajo redni sodelavci, člani pastoralnega sveta in delovnih skupin ter drugi naši prosto-

voljci, ki skrbijo, da bo vse potekalo v redu.

Naša župnija daleč sega. Patra Darko in Valerijan poleg slovenskih rojakov v Sydneyu in okolici obiskujeta in opravljata Božje službe tudi v Wollongongu, Canberri, Newcastlu, včasih pa gresta še v bolj oddaljene kraje, v Queensland in v Perth. P. Darko se je vključil v številne naše dejavnosti, kot so igral-ska družina, pevski zbor, arhivska organizacija HASA NSW, pomagal je pri pripravah naših vsakoletnih slovenskih-mladinskih koncertih, sestavljal kdaj scenarije in programe koncertov in na njih tudi nastopal. V teh osmih letih, kar smo skupaj, smo obhajali jubileje naših patrov, obletnice naših cerkva in slovenskih organizacij, leta 2008 svetovni dan mladih v Sydneyu. Obiskali so nas predstavniki delegacij iz Republike Slovenije in cerkveni dostojanstveniki.

Prva leta sta si patra Darko in Valerijan delila naloge in se menjavala za obiske in bogoslužja. Kolikor je mogoče, tako delata še danes. V zadnjih letih se je Darkovo breme povečalo. P. Valerijan se bliža devetemu križu, lani je obhajal biserno mašo - 60 let duhovništva in letos 50-letnico prihoda in delovanja med nami. Pozna se tudi, da se v našem občestvu občutno primanjkuje prostovoljnih pomočnikov zaradi bolezn, starosti, smrti ali tudi drugih okoliščin. Veliko skupin in dejavnosti danes miruje ali je zamrlo. Zelo čutimo potrebo po mlajših močeh, vendar so mladi vse manj navzoči v našem občestvu, težje jih tudi dobimo za sodelovanje. P. Darko

je pokazal veliko skrb in razumevanje za probleme naših ljudi, s pridnim delom in skrbjo je postal spoštovan in priljubljen med nami, rojaki, seveda pa vsega tudi on ne zmore.

V letošnjem letu smo s pomočjo naših dobrotnikov - slovenskih organizacij in posameznih darežljivih rojakov - in s prostovoljnimi delom temeljito prenovili in preuredili nekaj naših prostorov, stanovanja patrov, pisarno in delovne prostore. Upamo in želimo, da bo tudi to pomagalo p. Valerijanu in spodbudilo p. Darka, da bo še z večjim veseljem in še dolgo ostal med nami.

Martha Magajna

Trzin

Sprejem pater Darka Žnidaršiča OFM na sydneyem letališču

Obisk p. Valerijana v bolnišnici

Pater Darko v delovnih prostorih

— ∞ — — ∞ —

Praznovanje v Wollongongu

Na Martinovo nedeljo, 10.11., smo praznovali tudi v **Wollongongu - Figtreeju** v naši cerkvi vseh svetih, ko je naše občestvo obiskal in maševal tamkajšnji škof msgr. Peter Ingham. Škof je pri sv. maši blagoslovil dve novi sveči v barvah slovenske zastave, ki jih je priskrbel naš organist in mežnar Andrew Žičkar. Slovesnega bogoslužja se je udeležilo 47 rojakov. Škof Peter se je v homiliji zahvalil Bogu in nam, Slovencem, za prehojeno pot v luči vere, za živahno versko življenje in kulturno delovanje, ki je vtisnilo pečat praktično vsa desetletja, kar obhajamo bogoslužja in ustvarjamo živo Cerkev tukaj oz. v Škofiji Wollongong (ustanovljena 1951). Po sv. maši smo se zbrali k večerji v naši dvorani. Letos praznujemo 30-letnico blagoslova cerkve vseh svetih v Figtreeju, na 1. adventno nedeljo, 27.11.1983, jo je blagoslovil škof msgr. William Murray, ki je letos aprila odšel k nebeškemu Očetu v visoki starosti 92 let. Gospoda škofa je na začetku sv. maše v cerkvi pozdravil p. Darko Žnidaršič, v dvorani pa predsednik Kluba Planica Wollongong Ivan Rudolf, ki nas je znova vse spomnil na naše začetke v Figtreeju. Anglikanci, ki so prodajali staro cerkev, so bili posebej veseli, da bo cerkev naprej služila svojemu namenu kot katoliška cerkev in so dali popust na ceno. - Po skupni večerji smo enako kot v Merrylandsu razrezali torto.

V tridesetih letih, kar obhajamo bogoslužja v cerkvi vseh svetih in se zbiramo k prireditvam ali družabnim dogodkom, je lepo pogledati na prehojeno skupno pot, na križe in težave, ki jih premagujemo posamič in skupaj, res pa je, da se naša skupnost tudi v mestu "med morjem in gorami" manjša. Vendar ostajamo zvesti, kar se da. "Jaz sem že med mlajšimi od tistih, ki smo prišli semkaj", pravi predsednik Ivan. Nekatere rojake smo že pospremili na Božjo njivo, drugi ne morejo prihajati več zaradi bolezni, starosti ali zato, ker ne vozijo radi zvečer ali ponoči. Morda bomo morali kaj prilagoditi, kaj spremeniti, vendar Gospod ostaja zvest in noče, da omagamo. Ostanimo zvesti Bogu in med seboj.

Čez dobro leto upamo, da bomo znova obhajali slovesno žeganje v Figtreeju, saj bo škof Peter prihodnje leto zlatomašnik.

p. Darko Žnidaršič OFM

Škof msgr. Peter Ingham prižiga novi sveči v barvah slovenske zastave na oltarju

Homilija

**Zbrani pri Božji službi -
in prostora je še dovolj**

**Škof Peter Ingham in predsednik
Ivan Rudolf v dvorani**

Po večerji v dvorani

**“Sprejmi potrditev – dar Svetega Duha!”
Sv. birma, 13.10.2013**

Owen Kociper

Richard Slatinšek

Ethan McAnulty

Delta McAnulty

200 let podobe Marije Pomagaj na Brezjah

Leta 2014 bomo praznovali 200-letnico podobe Marije Pomagaj na Brezjah, ki jo je leta 1814 naslikal kranjski slikar Leopold Layer.

Začetki čaščenja Marije Pomagaj se povezujejo z začetkom in javnim izražanjem slovenske narodne identitete. Ob Marijinem oltarju na Brezjah najdemo odmeve vseh glavnih dogodkov narodove zgodovine. Tudi danes se ta intenzivnost ne manjša.

Marija Pomagaj predstavlja močno in pristno duhovno vez med Slovenci doma in po svetu. Pred njeno podobo je nadškof dr. Alojzij Šuštar posvetil slovenski narod Mariji, pri njej pa se je ustavil in molil kot romar tudi papež Janez Pavel II. (1978–2005).

Slovenska škofovska konferenca je na seji 11. marca 2013 sklenila, da se bodo slovenski verniki praznovanju 200-letnice podobe Marije Pomagaj pridružili na romanju, ki bo za vse škofije skupno.

Frančiškani z Brezij skupaj z Brezjani vabijo na skupno praznovanje 200-letnice podobe Marije Pomagaj, ki jo bomo obhajali v soboto, 24. maja 2014, na Brezjah, v slovenskem Marijinem narodnem svetišču, ko v Sloveniji praznujemo Marijo Pomagaj.

Dobrodošli pri Mariji Pomagaj, kraljici Slovencev.

p. Robert Bahčič OFM, rektor

Misijonar Pedro Opeka v Merrylandsu

Slovenski misijonar Pedro Opeka, ki deluje na Madagaskarju, je bil na povabilo francoske skupnosti - Sydney French Roman Catholic Charities - na obisku v Avstraliji. Tako je v četrtek, 31. oktobra 2013 dopoldne maševal v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu.

V pridigi se je zahvalil za bratski sprejem. Dejal je, da je velika sreča na tako oddaljeni celini srečati Slovence, sploh, ker so ti ohranili vero, ljubezen do Boga, Cerkve, naroda in domovine. Zahvalil se je duhovnikom - patrom, ki so delali med njimi v teh krajih v petdesetih letih.

Misijonar Pedro Opeka je opisal svoje misijonsko delovanje na Madagaskarju, kjer deluje že 40 let. Dejal je, da je to lep otok, velik za dvajset Slovenij, a zelo reven: ob njegovem prihodu je bilo 30 odstotkov ljudi pod pragom revščine, zdaj jih je 92 odstotkov. „Narod umira okrog nas: matere, očetje, otroci umirajo. Ko toliko let to gledaš, če ni Božje moči v vas, ne morete tega prenesti,“ je poudaril ter dodal: „Jaz ne vidim ne črnih ne belih ljudi, jaz vidim samo brate in sestre.“

Dodal je še, da se je moral navaditi živeti s temi ljudmi, saj je to naloga misijonarjev. Po 15-ih letih dela na Madagaskarju, ko je hotel iti na sobotno leto, ga je Božja previdnost poslala na smetišče. Tam je doživel šok, prvi večer sploh ni mogel zaspati, saj ni mogel verjeti, da ljudje tako živijo. Ponoči je padel na kolena pred Boga in ga prosil za pomoč. Za njim je 34 let te 'avanture',

ki je počasi rastle ob pomoči Božje previdnosti. Zdaj hodi po svetu in pričuje o tej božji ljubezni za vse ljudi, še posebej za najbolj revne.

Ob koncu nagovora je misijonar Opeka avstralskim Slovincem položil na srce, da je vera Božji dar in jim naročil, naj ta dar v svoje domove in med prijatelje ponesejo tudi sami.

Radio Ognjišče

<http://radio.ognjisce.si/sl/148/ssd/12073/>

Praznik vseh svetih je tudi naša slovenska skupnost v Sydneyu praznovala s sv. mašama v naši cerkvi sv. Rafaela, v nedeljo, 3.11., pa smo se zbrali k sv. maši ob 10.00 dopoldne v Rookwoodu v kapeli Kristusovega vstajenja v Mavzoleju na katoliškem delu pokopališča. Sv. mašo je vodil p. Darko, somaševala sta p. Valerijan in rojak misijonar z Madagaskarja p. Pedro Opeka. Prepeval je naš mešani zbor.

Po končani sv. maši smo se zbrali na obeh slovenskih delih pokopališča, vsak pri grobu, kjer počivajo svojci ali prijatelji. Pozna se, da je naših rajnih vedno več, vendar nas tolaži Kristus Gospod, ki nam pripravlja večni dom pri Očetu.

PREJEM ZAKRAMENTOV

Sv. krst

TYLER JOSEPH CARRIGAN, sin Brettia Andrewa in Natalie, r. Andrejaš, rojen 2012, krščen 23.3.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

JOSHUA RHEESE HIGNETT, sin Benjaminina in Victorie, r. Cucek, rojen 17.8.2012, krščen 27.4.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

LUCAS SEBASTIAN DOBAJ, sin Dominica in Michelle, r. Brnar, rojen 21.2.2013, krščen 2.6.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

TOMAŽ ROLIH, sin Ruarija Dowdsa in Kristine Rolih, rojen 26.12.2012, krščen 21.7.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

JOSHUA ANTON KOCIPER, sin Davida in Diane, r. Naofal, rojen 1.2.2013, krščen 15.9.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

ZOOE MAYA NEMEŠ, hči Damijana in Lillian, r. Danev, rojena 5.3.2013, krščena 21.9.2013 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

MISHAZARA HALL, rojena 14.3.2009, in **BENJAMIN RUDOLF HALL**, rojen 23.2.2012, otroka Adama in Rebeke, r. Rudolf, sta prejela sv. krst 27.10.2013 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju.

Prvo sv. obhajilo

DENIS KAVAŠ WILDING, sin Patricka in Jenny, r. Kavaš, je prejel prvo sv. obhajilo 5.5.2013 v župnijski cerkvi sv. Gregorja Velikega v Queanbeyanu, NSW.

Sv. birma

ANTON KAVAŠ WILDING, sin Patricka in Jenny, r. Kavaš, je prejel zakrament sv. birme 27.8.2013 v cerkvi sv. Rafaela v Queanbeyanu, NSW. Birmovalec: apostolski administrator nadškofije Canberra - Goulburn in generalni vikar msgr. John Woods.

OWEN KOCIPER, sin Roberta in Paule, r. Buenaventura,

DELTA McANULTY, hči Justina in Kristine, r. Sedmak,

ETHAN McANULTY, sin Justina in Kristine, r. Sedmak,

RICHARD SLATINŠEK, sin Richarda in Evelyn, r. Brec, so prejeli zakrament sv. birme pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu 13.10.2013, ko smo obhajali 40-letnico blagoslova naše cerkve. Birmovalec: msgr. dr. Anthony Fisher OP, škof, Parramatta.

Poroka

LEON GR LJ, 27, in MIRNA ISMAIL, 23. Priči sta bili Robert Grlj in Georgina Andreou. Merrylands - Sv. Rafael, 26.10.2013.

Naši pokojni

DARINKA MARTINA STRUGAR, r. PLUT

R. 28.10.1924 Vranoviči, ŽU Podzemelj
U. 12.9.2012 Brisbane, QLD. Pokopana je na pokopališču Mt. Gravatt.

IVANKA SILAK

R. 29.7.1910 Maribor
U. 26.10.2012 Šempeter pri Gorici.

IVANKA ŠTAVAR, r. TOMŠIČ

R. 16.6.1937 Bač, ŽU Knežak
U. 14.1.2013 Brisbane, QLD. Pokopana je na pokopališču Mt. Gravatt.

JOŽE ŽAGAR

R. 12.2.1929 Šmartno
U. 18.2.2013 Lightning Ridge, NSW.
Pogrebni obred 22.2.2013, nato je bil
pokojnik upepeljen.

MARIJA KOS, r. KANCUT

R. 8.4.1920 Vedrijan
U. 10.4.2013 Big Sister Aged Care,
Miranda, NSW. Sv. maša 24.4.2013 v
kapeli sv. Mihaela v Rookwoodu, tam je
pokopana na starem slovenskem
pokopališču.

MIRO KANCILJA

R. 20.6.1948 Kamnik
U. 12.4.2013 Gosford Hospital, NSW
Pogrebni obred 10.5.2013 v anglikanski
cerkvi v Ourimbahu, NSW, nato je bil
pokojnik upepeljen.

ŠKOF MSGR. WILLIAM EDWARD MURRAY v pokoju, Wollongong

R. 16.2.1920 Leichardt, NSW
Mašnik: 21.7.1945, za škofa imenovan
5.6.1975, posvečen 21.7.1975.
U. 21.4.2013 Little Sisters of the Poor
Nursing Home, Randwick, NSW.
Škof Murray je leta 1983 blagoslovil
našo slovensko cerkev vseh svetih v
Figtreeju. Leta 1996 se je upokojil. - Sv.
maša 1.5.2013 v katedrali sv. Frančiška
Ksaverija v Wollongongu, pokopan je
na pokopališču ob katedrali.

MIROSLAV TAVČAR

R. 23.1.1943 Dutovlje
U. 21.4.2013 Greenwich Hospital,
NSW. Sv. maša 26.4.2013 pri Sv.
Rafaelu v Merrylandsu, pokopan je
na slovenskem delu pokopališča v
Rookwoodu.

ALOJZ (LOUIS) SLAVKO KELBL

R. 2.7.1945 Ljubljana
U. 29.4.2013 Liverpool, NSW. Pogrebni
obred 3.5.2013 v kapeli Mother of
Mercy na pokopališču v Rookwoodu,
nato je bil pokojnik upepeljen.

MILAN HLUPČIČ

R. 20.12.1942 Vina Gora
U. 9.5.2013 Brisbane, QLD. Pokopan
je na pokopališču Mt. Gravatt.

DARKO STANIČ

R. 3.4.1921 Ukanje, ŽU Marijino Celje
nad Kanalom (Lig) U. 24.5.2013 Grey-
stanes, NSW. Sv. maša 30.5.2013 pri
Sv. Rafaelu v Merrylandsu, pokopan
je na starem slovenskem pokopališču
v Rookwoodu.

ERNEST STRŽINA

R. 31.1.1924 Jazne, ŽU Otalež
U. 27.5.2013 Lilian Wells Nursing
Home, Parramatta, NSW. Sv. maša
30.5.2013 v kapeli Mother of Mercy
v Rookwoodu, nato je bil pokojnik
upepeljen.

ERVINO VINKO KRMAC

R. 30.10.1929 Marezige
U. 23.5.2013 Liverpool, NSW. Pogrebne
molitve 31.5.2013 v Leppingtonu -
South Chapel, nato je bil pokojnik
upepeljen.

IVAN HAREJ

R. 27.2.1925 Dornberk
U. 10.6.2013 Tully, QLD

JOŽE MUC

R. 1.3.1936 Vidošiči, ŽU Metlika
U. 17.6.2013 Sacred Heart Hospice,
Darlinghurst, NSW. Sv. maša v kapeli
Srca Jezusovega v Rookwoodu. Poko-
pan je na slovenskem delu pokopališča.

ALOJZIJA GOSAK

R. 2.7.1929, Krašči, ŽU Pertoča
U. 23.6.2013 Yeppoon, QLD. Sv. maša
26.6.2013 v cerkvi Srca Jezusovega v
Yeppoonu. Pokopana je na pokopališču
Emu Park, QLD.

MARJAN BREZOVNIK

R. 5.7.1951 Bočna
U. 1.7.2013 Luddenham, NSW. Sv.
maša 5.7.2013 pri Sv. Rafaelu v Mer-
rylandsu, pokopan je na slovenskem
delu pokopališča v Rookwoodu.

JOŽEF BLAŽIČ

R. 4.4.1922 Nozno, ŽU Kožbana
U. 1.8.2013 Wollongong, NSW. Molitve
8.8.2013 v kapeli Northcliffe, Kembra
Grange. Pokopan je na pokopališču
Lakeside - Kanahooka.

VLADO BAŠA

R. 17.5.1933 Bubnjarci, ŽU Žakanje
(HR)
U. 2.8.2013 Arncliffe, NSW. Sv. maša
8.8.2013 v cerkvi sv. Frančiška Ksaveri-
ja v Arncliffu, ŽU Rockdale. Pokopan
je na slovenskem delu pokopališča v
Rookwoodu.

JOŽE RENKO

R. 19.1.1928 Brdce, ŽU Ilirska Bistrica
U. 4.8.2013 Mona Vale Hospital, NSW.
Sv. maša 9.8.2013 v cerkvi Srca Je-
zusovega v Mona Vale, pokopan je na
tamkajšnjem pokopališču.

STANISLAV BELE

R. 16.11.1924 Selce, ŽU Slavina
U. 21.8.2013 St. John's Home for Men,
Toowoong, QLD. Sv. maša 28.8.2013

JOŽE - PEPI ŠIŠKOVIČ

R. 16.4.1932 Povžane, ŽU Materija
U. 19.8.2013 Greystanes, NSW.
Pogrebni obred 29.8.2013 v Pinegrovu,
kjer je bil pokojnik potem upepeljen.

GABRIJELA ZADNIK, r. ZORC

R. 5.1.1934 Kozjane, ŽU Brezovica pri
Materiji
U. 29.8.2013 Braeside Hospital, Prai-
riewood, NSW. Sv. maša 4.9.2013 pri
Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je bila
pokojnica upepeljena v Pinegrovu.

MARIJA MIKLAVČIČ, r. VADNJAL

R. 31.7.1924 Zagorje pri Pivki
U. 6.9.2013 Linburn Nursing Home,
Burwood, NSW. Sv. maša 12.9.2013
pri Sv. Rafaelu, nato je bila pokojnica
upepeljena v Rookwoodu.

VIKTOR ISTENIČ

R. 16.3.1933 Predgrize, ŽU Črni vrh
nad Idrijo
U. 11.9.2013 Stanmore Nursing Home;
NSW. Sv. maša 17.9.2013 pri Sv. Ra-
faelu, pokopan je na slovenskem delu
pokopališča v Rookwoodu.

MATTHEW WAYNE CREEVEY

R. 22.11.1985 Brisbane, QLD
U. 23.9.2013 Brisbane, QLD. Sv. maša
v cerkvi sv. Neže (St. Agnes) na Mt.
Gravattu. Pokojnik je bil upepeljen.

VERONIKA ROBAR, r. MLINARIČ

R. 14.12.1921 Čadramska vas, ŽU
Poljčane
U. 23.10.2013 St. Hedvig's Village,
Blacktown, NSW. Sv. maša 29.10.2013
pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato je
bila pokojnica upepeljena v Pinegrovu.

Jožko Kragelj:

OD POSTAJE DO POSTAJE - 2.

(samozaložba, Gorica 1998)

Med dečki je bilo veliko navdušenje za strežnike (ministrante). Imel sem jih deset. Vsi pa so se morali dobro naučiti latinske molitvice. Največ preglavic sta jim delala "confiteor" in "suscipiat". Razložil sem jim pomen teh besed. Nič nisem bil popustljiv in nisem nobenemu dovolil k oltarju, dokler ni gladko znal vseh odgovorov. Med seboj so si pomagali in so prihajali s ponosom v župnišče ter poudarjali: "Že znam!" In so pred mano brezhibno zdrdrali, tudi, kar je bilo najtežje. Obljubil pa sem jim, da jih popeljem na Čaven in pozneje tudi na Krn.

Pevski zbor je imel kar bogat seznam pesmi. Vezane pesmarice: Gospodov dan, Božji spevi, Zdrava Marija in Svete pesmice, ki jih je po prvi svetovni vojni izdala Goriška Mohorjeva družba, so bili nujno potreben pripomoček. In ker sem se v zaporu seznanil s skladateljema Kimovcem ter Gregorjem Zafošnikom, sem poskrbel tudi za nove note. Pevske vaje so bile med odmori prilika tudi za razgovore o vprašanih vere. Včasih je nanesel pogovor tudi na leta zapora. Ko sem jim pripovedoval, da sem tudi v zaporu učil petje in da smo igrali Vodopivčevo spevoigro "Kovačev študent", so takoj izrazili željo, da bi se je naučili. Posamezne pevce in njihove glasove sem poznal, zato mi ni bilo težko razdeliti vlog. V igri namreč nastopajo skoraj sami moški glasovi, razen "kovačeve žene". Čeprav sem imel na sebi madež, da sem "bivši zapornik, pogojno izpuščen", ni bilo ovir za nastopanje, ker so se predstavniki krajevne skupnosti strinjali z mojim delom. Priprava je lepo potekala, navdušenje je naraščalo. Kaj pa spremljava? Klavirja ni bilo. Imeli smo harmonij, na katerega je igral Damijan, jaz sem si sposodil harmoniko, Marijan Vrtovec pa je igral violino. Preprost orkesterček, kot je bila preprosta oprema na odru. Za smeh in zabavo pa smo dodali "možičke". (Treba je pripraviti mizo, ki je spredaj zagrnjena, za mizo stoji pet fantov s cilindrom na glavi, v roki imajo metlico - violino in palčko. Za vsakim fantom sedi drug fant, ki preko prvega položi roke na mizo. Na roke si natakne hlače in visoke čevlje - gozjerje. Gledalci vidijo le majhnega moža.) Srednji je zapel: "Jaz sem muzikant..." - itd. Ostali so odgovarjali: "Mi smo muzikantje..." Vsak je drsal po metlici, kot bi igral violino. Smešno je bilo videti male noge, ki so se po mili volji obračale. Smeha toliko, da so se tolkli kar po kolenih. Tudi dva miličnika, ki sta prišla na ogled, sta uživala in spoznala, da "bivši arestant" ne škoduje ljudstvu.

Po tej igri so otroci, ki so hodili v šolo v Dobravlje, po poti radi prepevali: "Ljubi očka, draga mati, meni strašno slabo gre, ni mi v šolah več prestati, kruh študentov grenek je!"

In v tistih časih, ko so otepali polento, je bil kruh še cenjen in spoštovan. Bel pa je bil le za velike praznike.

Ob navdušenju za petje se je med pevci utrnila tudi misel na nove orgle. Stare, Goršičeve, so bile postavljene leta 1875. Bile so dotrajane. Lesene piščali so razjedali črvi, tudi omara je bila v slabem stanju. Kaj pa denar? Prodali bi nekaj cerkvenega zemljišča, ki itak ni prinašalo dobička. Drugo pa bi prispevali ljudje.

Ker sem videl navdušenje, sem se odpravil v Loko pri Mengšu, kjer je izdeloval harmonije in orgle Andrej Benda, bivši Jenkov učenec. Benda je prišel v Žablje dne 28. januarja 1957 in pregledal stare orgle, da je videl, kaj bi bilo še uporabno. Obljubil je, da bo izdelal nove orgle do praznika sv. Roka, ki je bil v Velikih Žabljah poleg sv. Florijana drugi slovesni cerkveni praznik.

Kanonika dr. Kimovca, ki je bil skupaj z nami v zaporu, sem prosil, da bi določil registre za dvomanualne orgle. Rad mi je ustregel. Benda pa se je takoj lotil dela.

Dne 18. februarja 1957 je umrl učitelj Karel Bratina, oče ajdovskega župnika Dušana. Pogreba se je udeležilo 23 duhovnikov, med njimi tudi vipavski dekan Ignacij Breitenberger, črniški dekan Martin Kodrič, Stanko Vrtovec, Andrej Simčič in drugi. V cerkvi je govoril dekan Kodrič, na pokopališču pa gospod Simčič. Govorili so tudi zastopniki učiteljstva, čebelarskega društva, prosvetnega društva in pevskega zbora. Bil je res veličasten pogreb kot znamenje hvaležnosti za vse njegovo delo v župniji, šolstvu in prosveti.

Pomlad je v tem letu sicer prinesla cvetje in zelenje, a je prišla prezgodaj. Sledila je katastrofa. Dne 6. maja je zapadel sneg na Čavnu do Stomaža. V noči med 7. in 8. majem je bil tak mraz, da so vse mladike na trtah pomrzle in odpadle. Le vinogradi v višjih legah so ostali nepoškodovani, ker je pihljal veter. Okrog vinogradov so sicer kurili, da bi dim preprečil zmrzovanje, a ni nič pomagalo. To je bil hud udarec za kmete, ki so imeli edini dohodek iz vinogradov.

Dne 21. maja sem prejel telegram, da pridejo po stare orgle. Pri šmarnicah so zadnjič zapele. Spomnili smo se pokojnega učitelja in vseh pokojnih pevcev, ki so prepevali ob teh orglah. Po šmarnicah smo zapeli še tri Marijine pesmi. Organist Damijan se kar ni mogel ločiti od njih.

Naslednji dan so jih razdrli. Kovinaste piščali in druge uporabne elemente so odpeljali v Loko pri Mengšu.

Z dekretom za Velike Žablje sem postal župnijski upravitelj tudi za Brje. Ker nisem imel nobenega prevoznega sredstva, sem moral pešačiti po gričih skozi gozd in ob vinogradih ob nedeljah in enkrat med tednom, ko sem imel tudi verouk. Župnija je imela takrat kakih 470 duš. Med njimi je bilo veliko mlačnosti in nezaupanja do Cerkve. Vendar so bile med njimi tudi dobre družine. Živel so trije duhovniki, tu rojeni: črniški dekan Kodrič, Stanko Žerjal, ki je bil v Gabrjah na italijanski strani, in Lojze Ličen v Plavjah pri Koprju. Pred prvo svetovno vojno je bila na najvišji točki cerkvica sv. Martina kot podružnica župnije Rihemberk (Branik). Po prvi vojni so začeli zbirati za novo cerkev, ki so jo postavili v središče zaselkov in jo posvetili sv. Cirilu in Metodju. Brje so postale samostojna župnija. Prvi župnik je bil Ernest Bandelj, ki so ga ob koncu vojne ubili četniki in vrgli v Vipavo. Po njegovi smrti so bili upravitelji iz Branika, Velikih Žabelj in patri iz Vipavskega Križa. Med drugo svetovno vojno je bila cerkvica sv. Martina porušena in je ostala razvalina. Sredi nje je rastle drevo. Nova cerkev je bila kot dvorana. Imela je en oltar, na lesenih podstavkih sta bila desno in levo kipa Srca Jezusovega in Marije. Na desni ob vhodu je bil harmonij. Maloštevilen zbor je vodila Marija Benko, mežnarjeva hčerka. Njen oče Franc je bil vesten cerkovnik, ki se je kljub kmečkemu delu žrtvoval za cerkev.

Na Mirenskem Gradu je takrat slikal Tone Kralj. Prosil sem ga, naj pride na Brje, da določi barve za pleskanje in naredi sliko sv. Cirila in Metoda. Po njegovih načrtih je cerkev prepleskal mojster Kete iz Ajdovščine. Strop prezbiterija je bil prepleskan z modro barvo. Izdelali smo zvezdice iz mavca in jih pritrdili na strop. Na strop ladje pa glavice angelčkov. Cerkev je že s tem dobila drugačen videz. Izginila je prejšnja praznina. Slika sv. Cirila in Metoda je bila blagoslovljena 8. decembra 1957.

S strežniki smo se lotili tudi čiščenja cerkve sv. Martina. Odstranili smo grobljo in grmovje. Nad prezbiterijem je še ostala streha, tako da je bil oltar le malo poškodovan.

Šel sem v Ljubljano in prosil arhitekta Valentinčiča, da bi napravil načrt za popravilo. Potrudil se je, da je prišel na ogled in izdelal načrt. Ker bi vse preveč stalo, si nismo upali začenjati temeljitejših popravil. Tudi vzdušje v župniji ni bilo takrat primerno za taka dela. Mnogi ljudje so mi sicer šli precej na roko, a je bilo veliko takih, ki niso hodili v cerkev.

Po nekaj mesecih sem si oskrbel motorček, da sem se vozil na Brje skozi Dobravlje in Potoče.

Ko sem prišel v župnijo, sem šel pozdravit tudi pokojne. Videl sem, da sta pokopališči v Žabljah in na Brjah zelo zanemarjeni. Grobovi so bili raztreseni sem ter tja brez vsakega reda. Zato sem že prvo leto poleti povabil može in fante, da bi uredili pokopališči v obeh krajih. Toda kako? Treba je bilo premakniti spomenike in križe. Kaj bodo rekli ljudje? Odgovoril sem, da sprejemem vse prekletstvo nase. Pokopališče mora biti urejeno. Zabili smo količke in potegnili vrvice, da bi bili vsi grobovi enaki. S tem so nastale med grobovi stezice, ki smo jih posuli z gramozom. Želel sem, da je bil pri vsakem premikanju grobov navzočih nekdo od domačih. V začetku je bilo nekaj godrnjanja, toda, ko je bilo končano, so vsi rekli: Zdaj je pa lepo! S tem sem prisilil ljudi, da je vsak skrbel za svoj grob. Prej je bilo vse zaraščeno. Reš je težko premakniti nekatere, če so zaverovani v stare navade in ti ponavljajo: Če je bilo toliko let dobro, naj bo še v bodoče! Menda so se bali, da bodo mrtvi vstali iz grobov, če jih premaknemo.

Orgle so bile izdelane do 13. avgusta 1957 in postavljene do praznika sv. Roka. Manjkala sta še motor in ventilator, zato smo preložili blagoslovitev na naslednje leto.

Pevci, ki so pokazali veliko navdušenje za petje, so me spodbudili, da sem začel učiti tudi otroke in smo kmalu osnovali otroški zborček. Nastopili smo pri jaslicah z božičnimi pesmicami, ki so najbolj prikladne in pevne za otroke. S tem smo počastili praznik sv. Družine in stopili v novo leto 1958.

(N. d., 13-18. - Se nadaljuje.)

ADVENT IN BOŽIČ 2013

MERRYLANDS - SLOVENSKA CERKEV SV. RAFAELA

- 1.12.:** 1. ADVENTNA NEDELJA: MIKLAVŽ po sv. maši
5.12. Srečanje bolnikov in upokojencev ob 10.00 dopoldne, sv. maša ob 10.30
16.12.: Začetek božične devetdnevnic - pri naših sv. mašah.
24.12.: Sv. maša ob 8.00 zjutraj, zvečer ni sv. maše
25.12. BOŽIČ - GOSPODOVO ROJSTVO: SLOVESNA SV. MAŠA POLNOČNICA (opolnoči - at Midnight). Druge sv. maše: 7.00 zjutraj (italijanska), 8.00 zjutraj in 9.30 dopoldne.
26.12. ŠTEFANOVANJE po sv. maši ob 9.30 dopoldne, kosilo (rezervacije!!!)
31.12. SILVESTROVO: Sv. maša ob 5.30 popoldne, zahvalna pesem
1.1.2014: NOVO LETO, BOŽJA MATI MARIJA: Sv. maša ob 9.30 dopoldne. Zvečer ni sv. maše.
BLAGOSLOV OTROK bo pri družinski sv. maši v februarju, 23.2.2014. (V januarju družinska sv. maša na 4. nedeljo odpade!)

FIGTREE - WOLLONGONG - SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH

- Sv. maša je vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.
24.12.: ob 8.00 zvečer ZGODNJA BOŽIČNA POLNOČNICA.
1.1.2014: NOVO LETO - BOŽJA MATI MARIJA: Sv. maša ob 5.00 popoldne.
5.1.2014: NEDELJA - GOSPODOVO RAZGLAŠENJE: Sv. maša ob 5.00 popoldne.
12.1. in 26.1. sta sv. maši kot običajno.

CANBERRA - GARRAN - CERKEV SV. PETRA IN PAVLA

- Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, če ni določeno drugače.
15.12.: 3. ADVENTNA NEDELJA: Sv. maša kot običajno.
25.12.: BOŽIČ: SV. MAŠA OB 6.00 ZVEČER.
V letu 2014: 19.1., 16.2., 16.3. in na veliko noč, 20.4., vedno ob 6.00 zvečer.

NEWCASTLE - HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

- 28.12.:** SVETA DRUŽINA: Božična sv. maša ob 6.00 zvečer in srečanje.
V letu 2014 bodo sv. maše: v nedeljo, 27.4., v nedeljo, 31.8. in božična 28.12.
Ker se je obisk v zadnjem času zelo zmanjšal, smo sklenili, da bodo odslej slovenske sv. maše samo trikrat na leto.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

- 4.1.:** SOBOTA: SV. MAŠA ob 4.00 popoldne na Klubu Lipa - Gold Coast.
5.1. NEDELJA - GOSPODOVO RAZGLAŠENJE: SV. MAŠA na Planinki ob 10.30 dopoldne, kosilo in družabno srečanje.

Dobra volja naj velja!

GAČNIKОВИ so kupili škatlo novih piškotov. Bili so tako dobri, da so jih v dveh dneh že vse pojedli. Desetletni Filip pravi očetu:

“Ati, pritožil se bom!”

“Zakaj, sinko?”

“Zato, ker na škatli piškotov piše, da je rok trajanja 6 mesecev, pa jih je zmanjkalo v dveh dneh!”

UČENEC VPRAŠA UČITELJA: “Gospod učitelj, ali se vam zdi prav, da so ljudje kaznovani za stvari, ki jih niso naredili?”

“Seveda ni prav.”

“No, jaz nisem naredil domače naloge.”

IZLETNIK VPRAŠA KMETA: “Ali bom še ujel tisti vlak, ki pelje ob štirih, če grem na postajo po bližnjici čez polje?”

“Seveda,” mu odgovori kmet. “Če vas zagleda moj bik, boste ujeli še tistega ob treh!”

MOŽ IN ŽENA gresta na dopust na morje. Ker je mož že utrujen od dolge vožnje, ga za volanom zamenja žena. Mož jo spremlja, ko ona vozi, in kar naenkrat zakriči: “Micka, zaviraj!” Nato je počilo.

Ko se prebudita v bolnišnici, mož ves jezen vpraša ženo: “Zakaj nisi zavirala?”

“Kaj misliš, da te bom tudi na dopustu ubogala?”

JANEZEK VPRAŠA: “Mami, ali je morje mokro?”

“Seveda, sinko!”

“Zakaj so pa sosedomi rekli, da so prišli z morja čisto suhi?”

JANEZ POKUSI KAVO. “Zelo dobra kava, soseda! Take še nikdar nisem pil!”

“Me veseli. Veš, letos smo bili na dopustu v Braziliji in je mož prinesel kavo od tam.”

“Kaj? Pa je še vedno topla?”

POLDE TELEFONIRA na Društvo za zaščito živali: “Dober dan! Je to društvo za zaščito živali?”

“Da. Želite, prosim?”

“Prosim, takoj pošljite nekoga k meni. Na našem drevesu sedi poštar in zmerja mojega psa!”

DUHOVNIKI SO zbrani na dekanijski konferenci. Ko so malicali, so se nekateri pogovarjali o mladih. Pa se oglasi starejši župnik, ki je sedel pri peči, in dejal:

“Hja, ja, čudna je danes ta naša mladina! Danes bi vsakdo rad nekaj študiral, užival, pohajal, delal pa ne. Ko sem jaz gor rasel, pri nas ni šel študirat kar vsak bedak. Iz naše vasi sem jaz prvi.”

PROFESOR PRAVI študentu, ki je prišel na izpit: “Midva se pa že pozna, kajne?”

“Seveda, gospod profesor, pri vas sem padel na izpitu.”

“No, danes bo pa šlo. Ali se spomnite, kakšno je bilo zadnjič moje prvo vprašanje?”

“Tole: Midva se pa že pozna, kajne?”

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

MISLI, izhajajo že 62. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$50. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** misli@bigpond.com, http://glasslovenije.com.au

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4. **Naslov:** »Družina«, Krekov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenija; ☎ 0011 386 1 360 2830; <http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$25. **Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Prva sekretarka: mag. Jana Grilc
☎ (02)6290 0000, **faximile** (02)6290 0619.
Poštarne pošiljke: Embassy of Republic of Slovenia, P.O. Box 284, Civic Sq. Canberra ACT 2608.
http://canberra.embassy.si

SV. RAFAEL
Bog zdravi

0419 236 783
Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov. Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila idr.

“Po vsem širnem svetu vladá blaženi mir svete noči. Vsa narava šanja sladkost in radost. Oglasijo se božični zvonovi in oznanjajo sveti mir vsem ljudem, ki so blage volje. Božični zvonovi, zvonite... Radost in srečo znanite po vsej zemlji... Rosite svoj blagoslov na to zemljo.”
“O sladka noč božična ti, presrečna si nad vse noči!”
(Anton Feinig)

**BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN SREČNO
NOVO LETO 2014!**

Čestitka ob 60 letnici

Dragi naš p. Ciril,

vstopaš v novo desetletje. Naj bo bogato v Bogu, ki mu zvesto služiš, in v dobrih delih. Dobro desetletje si podaril našim občestvom v NSW, ACT, QLD in WA, bil si duša in soustvarjalec mnogih pomenljivih dogodkov nas, Slovencev, in še danes zvesto bediš in ostajaš povezan z nami.

Ob 60. rojstnem dnevu
Te pozdravljamo, kakor nas Ti venomer pristrčno
pozdravljaš: "Bog živi!"

In mi Ti zdaj ozdravljamo in Ti voščimo:
"Bog Te živi!"

p. Darko, p. Valerijan
in slovenski rojaki iz Sydneya
oz. NSW, ACT, QLD in WA

ŠTEFANOVANJE - četrtek, 26.12.2013,

v dvorani Slovenskega misijona sv. Rafaela
v Merrylandsu

Ob 9.30 dopoldne bo sv. maša v naši cerkvi
sv. Rafaela.

Po sv. maši bo v dvorani skupno kosilo,
proslava Dneva samostojnosti in enotnosti
in zabava z glasbo in plesom.

Slavnostni govornik:
g. veleposlanik dr. Milan Balažic

Za glasbo in urne pete skrbi Duo
Julie & Jimmy iz ansambla The Masters.

ŽREBANJE DOBITKOV

Prijavite se in rezervirajte mize vsaj do
ponedeljka, 23.12.2013, osebno ali po telefonu
02 9637-7147.

Dobrodošli!